

[Bertel Dahlgaard.]

udstedte Gældsbeviser er jo kontraktligt forbindende for Staten, ganske paa samme Maade som en Kontrakt, der er afsluttet mellem Borgerne, er forbindende.

Jeg ved ikke, om jeg maa have Lov til at sige i Anledning af det ærede Medlem Hr. Henning Hasles Tale i øvrigt, at paa et vist Tidspunkt under hans Tale begyndte jeg egentlig at tvivle om, hvorvidt det ærede Medlem vilde slutte med at anbefale Forslaget eller maaske slutte med at anbefale: Stemmer ikke. Men Optugtelsen overvandt altsaa Naturen. Det forekom mig, at det sluttede godt.

Maa jeg sige til Slut: Vi maa se dette Forslag som et nødvendigt Led i en Sanering af de Forhold, Pengerigeligheden er Udtryk for. Denne Lovgivning vil muliggøre en Inddragning af meget store Midler, og jeg skal blot udtale Haabet om, at Landets Regering baade nu og efter Valget maa disponere over disse Midler paa forstandig Vis. Det nytter ikke, at vi modarbejder Inflationen ved Inddragning af Pengemidler i Statskassen, hvis vi eventuelt samtidig fremmer Inflationen ved Pengenes Udvandring fra Statskassen. Begivenhederne i de to Maaneder, der er gaaet siden Kapitulationen, er ikke egnede til at fjerne en Ængstelse paa dette Punkt. Naar jeg ser paa Omfanget af de Bevillinger, Regeringen har foreslaaet og Rigsdagen vedtaget i disse to Maaneder, da bestyrkes jeg i Troen paa, at det er meget nødvendigt, vi i den kommende Tid bestandig betænker den særlige økonomiske Stilling, vort Land befinder sig i. Af Hensyn til Erhvervslivets Sundhed i Fremtiden er det nødvendigt, at vi kommer igennem denne Overgangstid fra Krigens til Fredens Økonomi uden en ny inflatorisk Bevægelse.

Det er meget almindeligt, at Mennesker tænker saaledes, at nu er Freden jo kommet, nu skal vi blot staa rede til at modtage det Prisfald, Freden fører med sig. Vi glemmer let, at Betingelsen for denne Tilstands Indtræden er Varerigelighed. Men Varerigeligheden kommer ikke, før de krigsførende Lande har omstillet deres Produktionsapparat, hvad der formentlig vil vare et å to Aar. Derfor er det meget vel tænkeligt, at den kommende Tid nok bringer Prisfald paa adskillige Varer, men det er skam ogsaa tænkeligt, at det vil kræve megen Anspændelse at dæmme op mod Prisstigninger paa andre Omraader. Jeg vil bede det høje Tings Medlemmer tænke tilbage paa Tiden efter den forrige Verdenskrig. Ved den forrige Verdenskrigs Slutning i 1918 havde

vi her i Danmark et Engrospristal paa 312, to Aar efter, i 1920, var vort Engrospristal 503. Detailpristallet var i 1918 182, men i 1920 var det 262. Jeg ved vel, at der dengang forelaa Forhold, som var Baggrund for denne ulykkelige Udvikling, og som vi denne Gang har en Mulighed for at unddrage os, men om denne Mulighed skal blive Virkelighed, det afhænger af vor egen Erhvervspolitik, det afhænger af vor egen Finanspolitik og af, om denne Finanspolitik ledes med tilstrækkelig Fasthed.

Og derfor skal jeg slutte med at sige, at jeg vil oprigtigt haabe, at den højtærede Finansminister vil se Sammenhængen i disse Ting. Da vil den Lovgivning, der her er foreslaaet, og som jeg skal anbefale til Vedtagelse, ikke blot blive Midlet til at tage mange Millioner fra Borgerne, men den vil netop blive Indledningen til den Sanering af vort hele økonomiske Liv, som vi alle skal være rede til at bidrage til.

Alvida Larsen: Jeg kan paa Det kommunistiske Partis Vegne give vor fulde Tilslutning til Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger her. Der har i den store Offentlighed længe været ventet paa en økonomisk Udrensning, og jeg tror, dette Lovforslag muliggør en saadan. I øvrigt kan jeg fuldt og helt tilslutte mig de Bemærkninger, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen. De ganske faa Tal, der er kommet frem vedrørende de Beløb, der er blevet frataget de tyske Soldater ved den dansk-tyske Grænse, siger os jo lidt om den Pengerigelighed, der er, og siger os ogsaa et og andet om de store Beløb, som kan være forsvundet allerede inden Kapitulationen.

Jeg maa sige, at det for en ikke skatte-ligningskyndig eller paa anden Maade i denne Sammenhæng sagkyndig er svært at faa Øje paa noget Smuthul i dette Lovforslag, og det understreger jo for saa vidt, hvad vi Kommuner mener om det. Det er omfattende, det er indgribende, og det er strengt, og det er vi glade for. Skulde der være visse Mangler, mener vi alligevel, Loven som Helhed opvejer dem. Loven muliggør, at man faar fat paa de Værnemagerfor-tjenester, der er skabt under Besættelsen. Loven muliggør, at man faar fat i Skatte-snyderne, i skjulte Formuer og i skjulte Indtægter. Resultatet maa blive, at vi naar til Forhold, hvor vi faar Kronen stabiliseret, hvor hele vor Økonomi bliver konsolideret, kort sagt, vi naar den faste Bund, som er nødvendig, som vi maa have at staa paa, den Bund, som er Forudsætningen for, at vi overhovedet naar længere frem. Det vil